

Genesis 1, 1-5: Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první.

Skutky 19,1-7: Zatímco byl Apollos v Korintu, prošel Pavel hornatým vnitrozemím a přišel do Efezu; tam se setkal s nějakými učedníky. Zeptal se jich: „Když jste uvěřili, přijali jste Ducha svatého?“ Odpověděli mu: „Vůbec jsme neslyšeli, že je seslán Duch svatý.“ Pavel řekl: „Jakým křtem jste tedy byli pokřtěni?“ Oni řekli: „Křtem Janovým.“ Tu jim Pavel prohlásil: „Jan křtil ty, kteří se odvrátili od svých hříchů, a vybízel lid, aby uvěřili v toho, který přijde po něm – v Ježíše.“ Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše. Jakmile na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili v prorockém vytržení. Těch mužů bylo asi dvanáct.

Marek 1,4-11: To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na poušti a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.“ Celá judská krajina i všichni z Jeruzaléma vycházeli k němu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho křtít v řece Jordánu. Jan byl oděn velbloudí srstí, měl kožený pás kolem boků a jedl kobylinky a med divokých včel. A kázal: „Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi. Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým.“ V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn. Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

Proměna

Marek nezačíná své evangelium událostmi kolem Ježíšova narození. Hned na začátku evangelia je křesťanům vysvětleno Křtitelovo poslání dávnými slovy proroka Izajáše a jeho výzvou: „Připravte cestu Páně, vyrovnajte mu stezky!“ A to byla náplň práce tohoto pouštního osamělce. Měl připravit lidská srdce pro příchod Spasitele. Izrael volal k pokání, k vnitřní proměně. Bylo třeba dát svůj vztah k Bohu do pořádku, protože byl porušen. Pro tehdejší židovství nebyl křest žádná novinka, ale ti, kdo chtěli vstoupit do společenství Izraele, byli pokřtěni na znamení, že je smývána jejich pohanská minulost. Ale je tu jedna zásadní skutečnost, že Jan nezve ke křtu jen některé, ale všechny. I když už dnes tu mezi námi Jan není, nosíme jeho otisk stále v sobě. Každý den máme možnost očistit svá srdce, ať už odpuštěním, usmířením, odložением své vlastní důležitosti nebo své pýchy. Připomíná nám: očisťujte se každý den, každý den máme příležitosti. Co třeba někomu podat pomocnou ruku? Například sousedovi, nepříteli. Někdy se lidé, ač se snaží vypadat, že mají vše zvládnuté a všeho dostatek, se cítí třeba prázdně a potřebují, aby jim někdo naslouchal. To může být také volání po vnitřní proměně. Jan kázal: „Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já, nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi. Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým!“ Tady vidíme Janovu pokoru. Jeho velikost. Netrápí ho, že se shodí v očích zástupů, že některé dokonce zklame, když se k němu trmáceli z takové dálky. Ježíš i Jan věděli svoji úlohu a zároveň věděli, že ani jeden není více, či méně. Ježíš se nechal v Jordánu od Jana pokřtít. Když se z nebe ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“ Znamenalo to, že Otec k nám promlouvá a ukazuje nám cestu blíže k němu skrze svého syna a jeho život a učení, které

nám přišel ukázat a vysvětlit. Ráda bych ještě poukázala, když Jan mluví o příchodu Ježíše a jeho křtu. Ač ho Jan uznává a má před ním pokoru, neponižuje se před ním. A zároveň ani Ježíš se nepovyšuje. Zamyslete se, kolikrát se vnitřně před někým ponížujeme, jen proto, že si myslíme, že ten člověk ví více nebo umí něco lépe, má vysoké postavení. Dnes obecně lidé potřebují stále k někomu vzhlížet, dělat věci podle někoho, ale skutečnost je, že klidem nitra a souhlasem se vším, co se kolem mě děje, může každý z nás, jak tady dnes jsme slyšet Otce k nám promlouvat. A tím se vracím na začátek, například klidem nitra můžu svůj vztah s Bohem dát do pořádku. Každý máme ten svůj univerzální klíč pro spojení s Bohem.